

Ruben Willaert
restauratie & archeologie

Heirbaan – Dorekensstraat – Papenstraat

Galmaarden, Vlaams-Brabant

2026C381

ARCHEOLOGIENOTA

PROGRAMMA VAN MAATREGELEN

RUBEN WILLAERT NV

8200 SINT-MICHIELS-BRUGGE

TEN BRIELE 14 | BUS 15

AUTEUR:

Wouter Van Goidsenhoven

© Ruben Willaert NV, Sint-Michiels-Brugge, 2026

Niets uit deze uitgave mag vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie of welke wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Ruben Willaert NV. Ruben Willaert NV aanvaardt geen aansprakelijkheid voor eventuele schade voortvloeiend uit de toepassing van de adviezen of het gebruik van de resultaten van dit onderzoek.

INHOUDSTAFEL

INHOUDSTAFEL	1
INLEIDING	2
1. PROGRAMMA VAN MAATREGELEN	3
1.1 Administratieve gegevens	3
1.2 Synthese	7
1.3 Gemotiveerd advies	8
1.4 Programma van Maatregelen	10
1.4.1 De aanleiding van het vooronderzoek	10
1.4.2 Bepalen van de onderzoeksstrategie	10
1.4.3 Vraagstelling en onderzoeksdoelen	10
1.4.4 Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem	11
1.4.5 Onderzoeksstrategie, -methode en -technieken	11
1.4.6 Eventuele afwijkingen van de CGP	16
1.4.7 Noodzakelijke competenties van de uitvoerders	17
1.4.8 Vondsten	17
1.5 Conclusie	17
BIBLIOGRAFIE	18
BIJLAGE	19

INLEIDING

De initiatiefnemer plant wegeniswerken in Galmaarden, deelgemeente van Pajottegem, provincie Vlaams-Brabant. De totale oppervlakte van het projectgebied bedraagt ca. 49 750 m², de gecombineerde oppervlakte van de geplande bodemingrepen bedraagt 20 000 m².

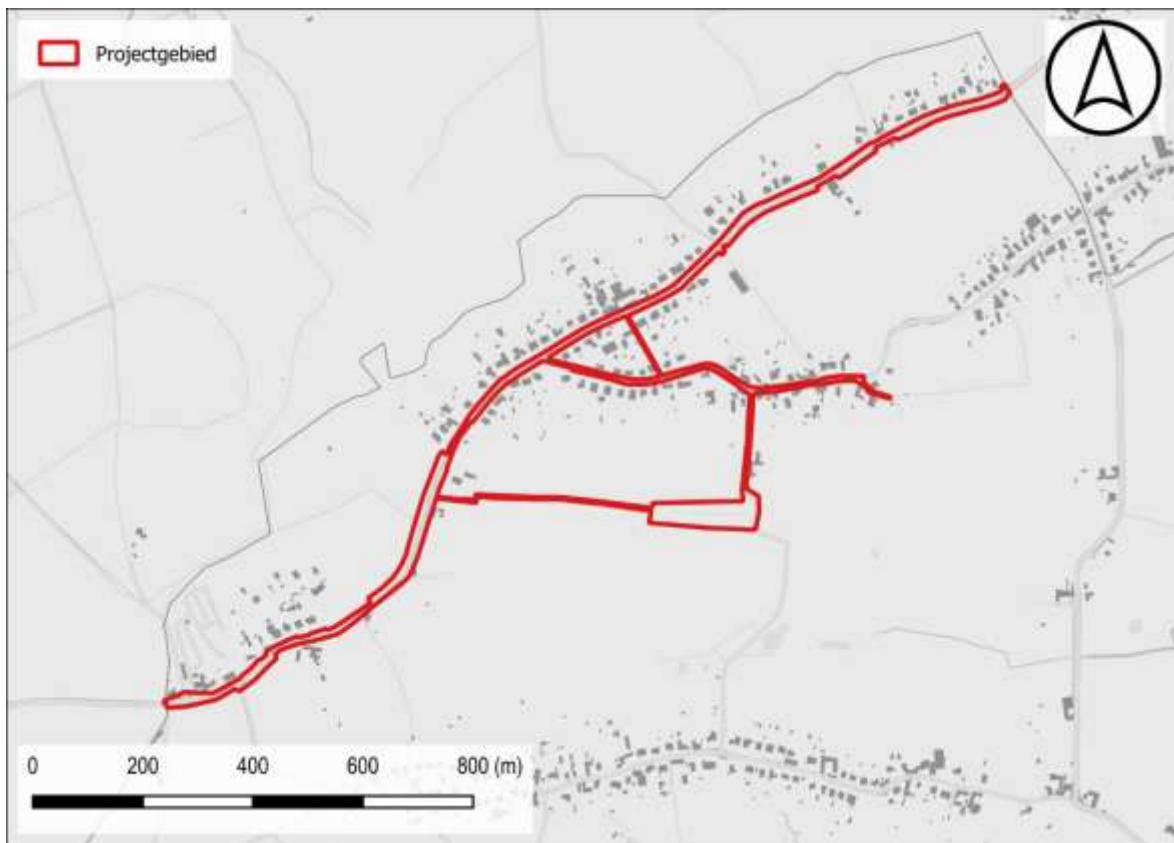
Het projectgebied situeert zich volgens het gewestplan deels in een zone bestemd als woongebied met landelijke karakter en deels in een zone bestemd als agrarisch gebied. Het plangebied situeert zich noch binnen een vastgestelde archeologische zone, noch binnen een archeologische site, noch binnen een gebied waar geen archeologie te verwachten valt. Deze archeologienota wordt opgemaakt omdat de gecombineerde oppervlakte van de geplande bodemingrepen meer dan 1000 m² bedraagt en de gecombineerde oppervlakte van de kadastrale percelen waarop de aanvraag betrekking heeft meer dan 3000 m² bedraagt.

RUBEN WILLAERT NV is aangesteld om deze archeologienota in de eerste plaats door middel van een bureaustudie op te maken met het oog op een advies naar uitgesteld vooronderzoek, werfbegeleiding, of vrijgave van het terrein.

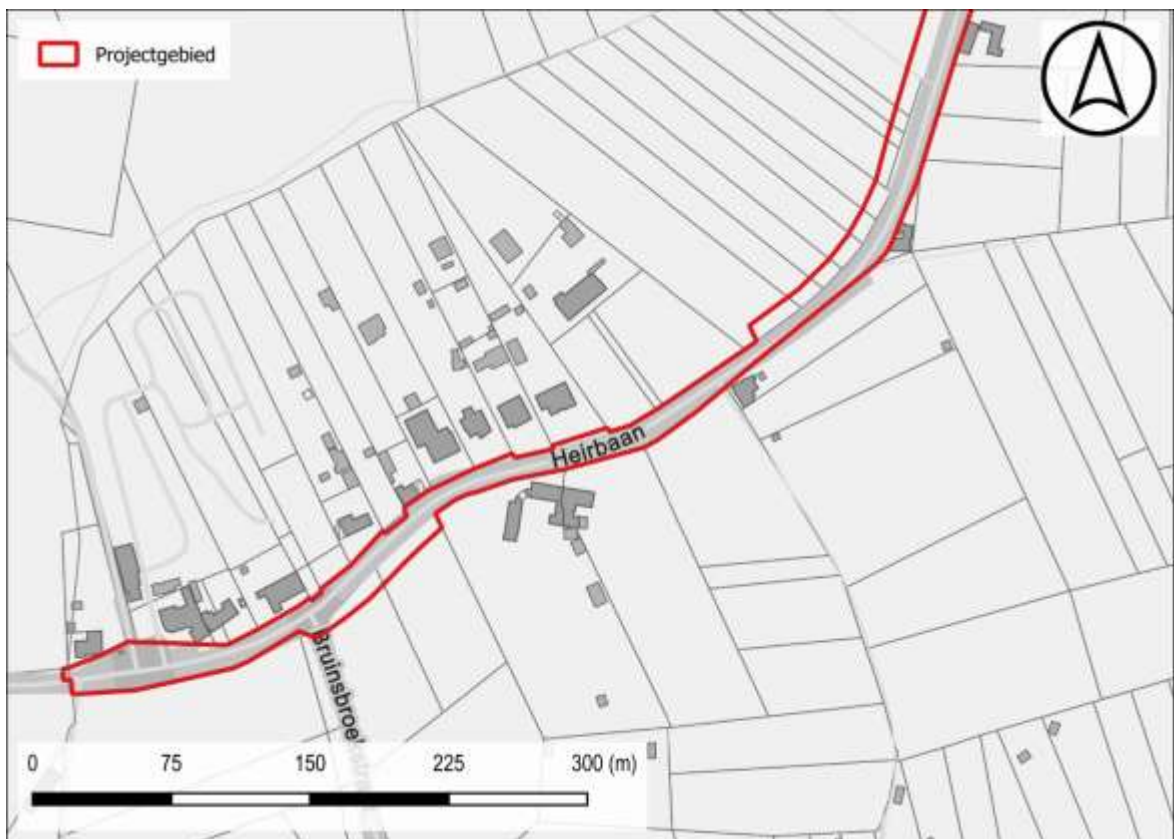
1. PROGRAMMA VAN MAATREGELEN

1.1 Administratieve gegevens

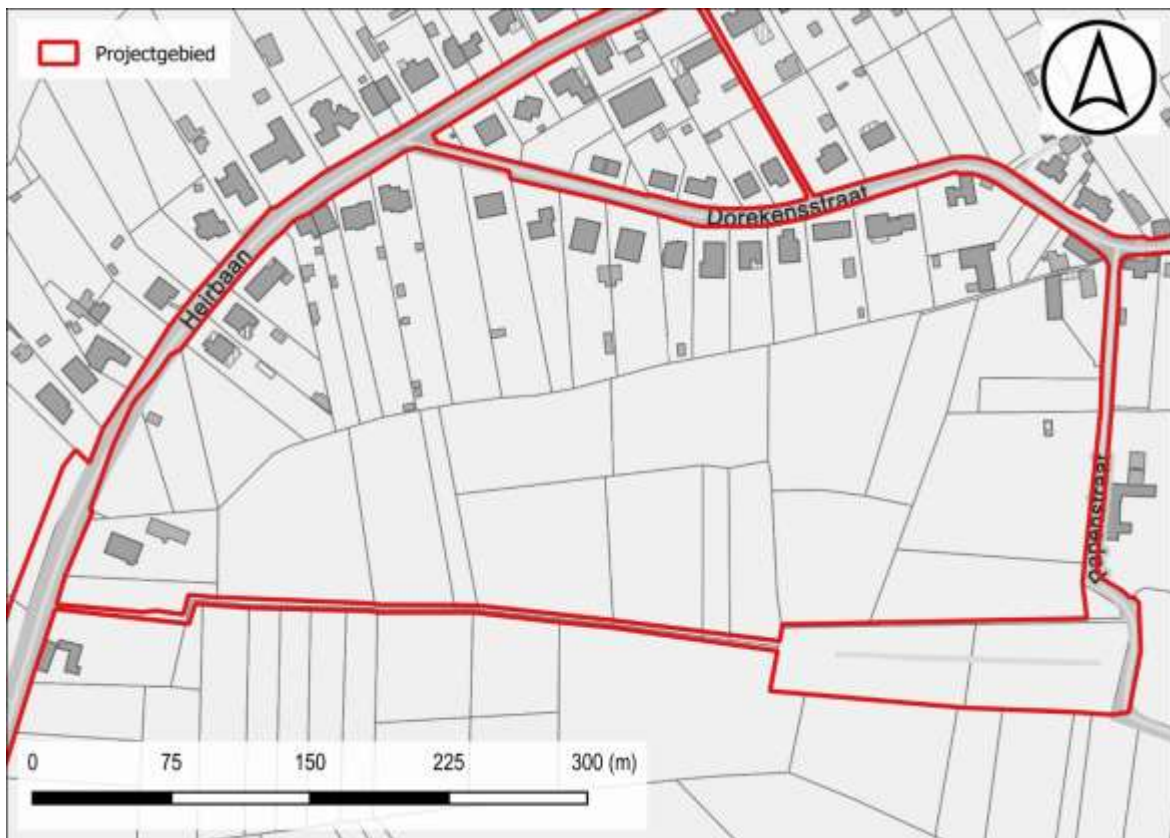
PROJECTCODE	2026C381	
ERKENNINGSNUMMER	OE/ERK/ARCHEOLOOG/2015/0069	
<i>BOUNDING GEOMETRY</i>	X ₁ : 119412	Y ₁ : 161845
	X ₂ : 121545	Y ₂ : 163371
KADASTER	Pajottegem Afdeling 1, Galmaarden, Sectie A	
GEOGRAFISCHE INPLANTING	Figuur 1	

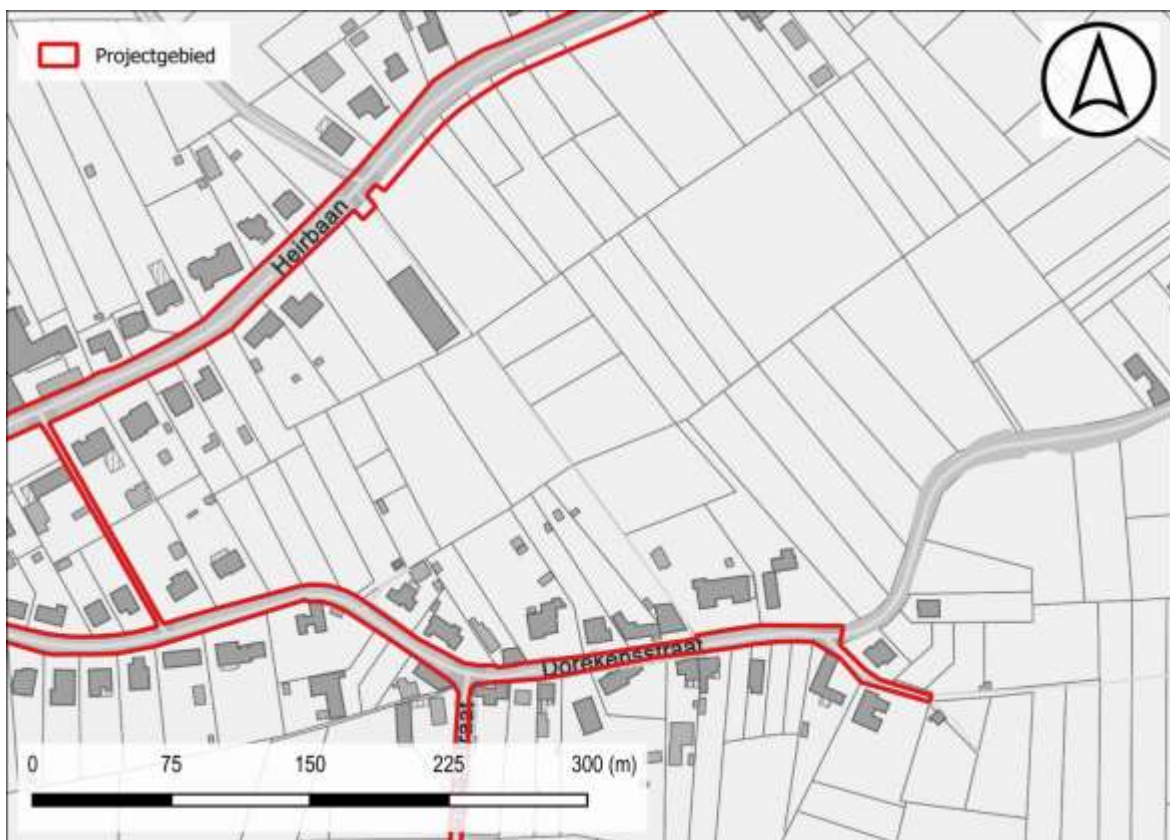
Figuur 1: Situering projectgebied t.a.v. GRB-basiskaart (© geopunt)

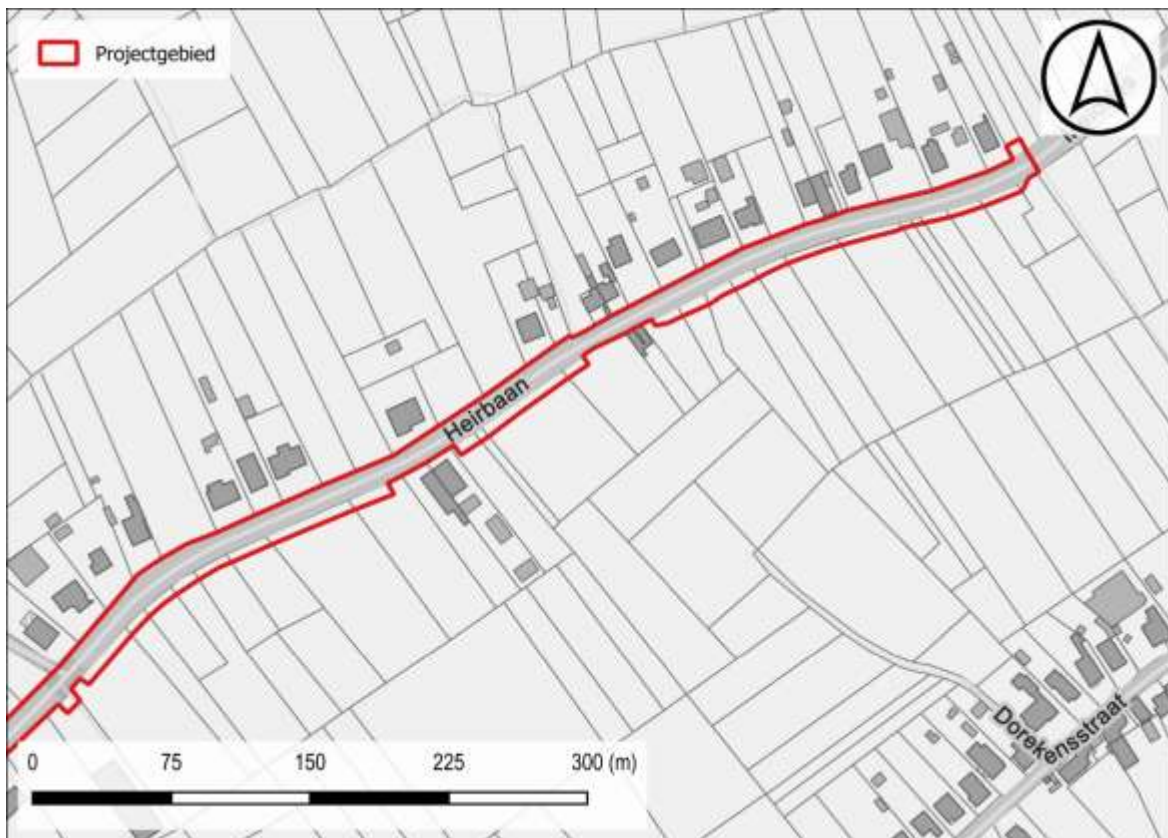
Figuur 2: Situering projectgebied t.a.v. GRB-basiskaart (© geopunt)

Figuur 3: Situering projectgebied t.a.v. GRB-basiskaart (© geopunt)

Figuur 4: Situering projectgebied t.a.v. GRB-basiskaart (© geopunt)

Figuur 5: Situering projectgebied t.a.v. GRB-basiskaart (© geopunt)

1.2 Synthese

De opdrachtgever plant rioleringswerken langs delen van de Heirbaan, Dorekensstraat en Papienstraat te Galmaarden, deelgemeente van Pajottegem. De geplande ingrepen omvatten de aanleg van een nieuw gescheiden rioleringsstelsel en het daaropvolgende herstel van de wegenis. Hierbij moet er op gewezen worden dat er onder de bestaande weg reeds riolering aanwezig is, de nieuwe rioleringssleuf komt op een andere plek onder de weg. In het kader van deze geplande ingrepen worden eveneens een deel nieuwe grachten gegraven. Daarnaast wordt aan de Papienstraat ook een nieuwe infiltratievoorziening gerealiseerd. Hiervoor vinden echter geen afgravingen plaats. Het volledige plangebied heeft een oppervlakte van ca. 49 750 m² en is grotendeels in gebruik als wegenis of langsgracht. Een beperkt deel van het plangebied valt samen met akkerland.

Galmaarden is gelegen in het overgangsgebied tussen de zandleemstreek en de leemstreek. Galmaarden en het geplande rioleringstracé situeren zich op een langgerekte noordoost-zuidwest gerichte restheuvel of Diestiaanheuvel die de scheiding vormt tussen de vallei van de Hollebeek/de Mark en het stroomgebied van de Dender. Het tracé van de Heirbaan volgt grotendeels de top van deze rug. De Quartairgeologische kaart geeft ter hoogte van het tracé een profiel weer waarvan de top bestaat uit eolische afzettingen van het laat-Pleistoceen tot vroeg-Holoceen. De bodemkaart duidt langsheen het tracé voornamelijk drogere leembodems aan waarbij plaatselijk rekening gehouden moet worden met de aanwezigheid van colluvium. In het oosten van het tracé geeft de bodemkaart de aanwezigheid van nattere komgronden aan. De omgeving, vruchtbare en goed gedraineerde leemgronden op een heuvelrug die wordt geflankeerd door nattere valleien, moet voor zowel rondtrekkende groepen jager-verzamelaars als vroege landbouwers zeer aantrekkelijk geweest zijn.

Op het historisch cartografisch materiaal is een landelijke en bosrijke omgeving te herkennen. Op zowel de Ferrariskaart als Villaretkaart is het verloop van het huidige stratenpatroon reeds te herkennen. Zoals de straatnaam doet vermoeden is de Heirbaan reeds vanouds een belangrijk verbindend element dat mogelijk terug gaat op een veel ouder wegtracé. Ten westen van het plangebied is het uitgestrekte Raspaillebos te herkennen dat op heden is opgesplitst in meerdere kleinere bosarealen. Dit 'Bois de Rachepaille' maakte vroeger deel uit van het veel grotere Kolenwoud. Langsheen het verloop van de Heirbaan en de huidige Dorekensstraat zijn meerdere kleinere hoeves afgebeeld. Op het 19^e-eeuwse kaartmateriaal is weinig wezenlijke verandering op te merken inzake het landgebruik. Ook het verloop van de huidige Papienstraat is hierop te herkennen. In het oosten van het terrein wordt het gehucht Boschveldt aangeduid. Tevens is hier een windmolen afgebeeld. Doorheen de orthofotosequentie is inzake het wegenpatroon geen verandering waar te nemen wel is te zien dat de bebouwing langsheen het wegennet toeneemt in densiteit.

In de ruime omgeving van het geplande tracé is nog maar in zeer beperkte mate archeologisch onderzoek met ingreep in de bodem uitgevoerd. Verspreid in het Raspaillebos en bij extensie het vroegere Kolenwoud worden ingesloten depressies of kuilen aangetroffen die vermoedelijk geïnterpreteerd kunnen worden als extractiekuilen voor de kalkrijke löss. OSL-dateringen hebben deze kuilen gedateerd in de late ijzertijd/Romeinse periode en dienen gekaderd te worden binnen het Romeinse agrarische landschap en exploitatie ervan. Ten noordoosten van het tracé, richting het uiteinde van de restheuvel, werden bij onderzoek eveneens meerdere extractiekuilen aangesneden waarvan vermoed wordt, op basis van de

diepte, dat dit kuilen betreft waaruit zandsteen werd gewonnen. Naast deze tastbare relictten zijn op het kaartbeeld van de CAI meerdere cartografische indicatoren aangeduid die gekoppeld kunnen worden aan laatmiddeleeuwse of vroegmoderne hoevecomplexen of andere landelijke infrastructuur. De ruime omgeving werd eveneens onderworpen aan luchtfotografische prospectie waarbij op minstens 1 locatie 2 cirkelvormige structuren herkend konden worden die vermoedelijk geïnterpreteerd kunnen worden als grafmonumenten uit de bronstijd. In de ruime omgeving werden ook meerdere terreinen onderworpen aan metaaldetectie. Hierbij werden vondsten gemeld uit de Romeinse periode en vroegmoderne periode.

Concreet dient ter hoogte van het plangebied uitgegaan te worden van een trefkans inzake archeologisch erfgoed. De verwachting bestaat in hoofdzaak uit restanten van oudere voorlopers van de huidige Heirbaan. De meest geschikte manier om de aanwezigheid van dergelijke elementen te evalueren en te waarderen is door middel van gerichte transecten haaks op het verloop van de Heirbaan.

1.3 Gemotiveerd advies

Uit de gegevens van het bureauonderzoek blijkt een trefkans inzake archeologisch erfgoed. Terreinwaarnemingen worden noodzakelijk geacht.

Volgende onderzoeksmethoden werden overwogen:

-gespecialiseerd archivalisch onderzoek: in specifieke gevallen is bijkomend, gespecialiseerd bronnenonderzoek aangewezen. Deze vorm van archiefonderzoek heeft vooral betrekking op zeer specifieke contexten. Eén van de meest voorkomende voorbeelden waar doorgedreven archivalisch onderzoek nodig is betreft locaties binnen het frontgebied van de Eerste Wereldoorlog.

Op het oudste beschikbare kaartmateriaal is het verloop van de Heirbaan reeds te herkennen. Op basis van het toponiem kan vermoed worden dat deze weg terug gaat op een mogelijk veel ouder wegtracé. Bijkomend bronnenonderzoek zal in dit geval niet leiden tot meer inzicht inzake aanwezig erfgoed of een verfijnde onderzoeksstrategie. Terreinwaarnemingen zijn noodzakelijk.

-landschappelijk bodemonderzoek: een landschappelijk bodemonderzoek kan altijd zinvol zijn indien er onzekerheid is over de bodemopbouw, bewaringscondities of verstoringsgraad.

Gelet op de reeds aanwezige infrastructuur en de aard van de geplande werken wordt een voorafgaand landschappelijk bodemonderzoek als weinig zinvol ingeschat. De bodemopbouw en bewaringsomstandigheden kunnen beter en efficiënter geëvalueerd worden door gerichte profielregistratie tijdens het proefputtenonderzoek.

-geofysisch onderzoek: een geofysisch onderzoek heeft in hoofdzaak als doel om, zonder ingreep in de bodem, grotere ondergrondse anomalieën in kaart te brengen. In hoofdzaak

betreft het structuren zoals muurresten, funderingen of metalen structuren. Ook kunnen sterke verschillen in bodemsamenstelling door middel van deze onderzoeksmethode gevat worden.

In dit geval wordt het uitvoeren van een geofysisch onderzoek als weinig zinvol ingeschat.

-verkennd en waarderend archeologisch booronderzoek: een verkennend archeologisch onderzoek heeft als doel bewaarde vondstenconcentraties in kaart te brengen door middel van een extensief boorgrid. In geval van een positieve waarneming kan met behulp van een waarderend archeologisch booronderzoek in een denser grid de eigenlijke artefactenconcentratie gelokaliseerd worden. Op basis van de resultaten van deze booronderzoeken kan overgegaan worden tot de aanleg van proefputten of een opgraving in functie van een bewaarde artefactensite.

De kans dat onder de aanwezige infrastructuur nog in-situ bewaarde artefactenconcentraties aanwezig zijn wordt als minimaal ingeschat. Verder onderzoek in functie van steentijdartefacten wordt als weinig zinvol ingeschat.

-veldkartering: een veldkartering bestaat uit een systematische visuele inspectie van een terrein en het inventariseren van eventuele oppervlaktevondsten. Deze prospectiemethode wordt bij voorkeur aangewend op terreinen die regelmatige oppervlaktebewerking kennen. De kartering wordt uitgevoerd in parallelle raaien met een regelmatige tussenafstand. Op basis van waarnemingen kunnen eventueel interessante zones afgebakend worden. Afhankelijk van het karakter van het gerecupereerde vondstmateriaal kunnen gerichtere keuzes gemaakt worden in de eventueel te volgen onderzoeksstrategie op een terrein.

Het plangebied is niet in gebruik als akkerland, het uitvoeren van een veldkartering is niet zinvol.

-proefsleuven: een proefsleuvenonderzoek heeft als doel steekproefsgewijs het terrein archeologisch te inventariseren en vanuit de resultaten van dit vooronderzoek over de aanwezigheid van relevant erfgoed en de impact van de geplande werken hierop.

Ter hoogte van het plangebied dient voornamelijk uitgegaan te worden van restanten van een oudere voorloper van de huidige Heirbaan. De meest geschikte manier om dergelijke relictten in kaart te brengen en de impact van de geplande werken hierop in te schatten is een onderzoek door middel van haakse proefputten op het verloop van de weg. Deze worden ingeplant in zones waar ook nieuwe langsgrachten worden aangelegd om het transect zo breed mogelijk te maken.

1.4 Programma van Maatregelen

1.4.1 De aanleiding van het vooronderzoek

Cf. supra, punt 1.1 Verslag van Resultaten

1.4.2 Bepalen van de onderzoeksstrategie

De keuze voor de voorgeschreven onderzoekssequentie werd afgetoetst aan de vier criteria opgenomen in de Code van Goede Praktijk.

-mogelijk: er worden na het verwijderen van het wegdek geen fysieke obstakels verwacht waardoor de beschreven onderzoekssequentie niet uitgevoerd kan worden.

-nuttig: gezien de archeologische verwachting is een onderzoek met haakse proefputten de meest geschikte manier om eventueel aanwezige archeologische resten in kaart te brengen om vervolgens de impact van de geplande werken hierop te kunnen bepalen.

-schadelijk: de impact van een proefputtenonderzoek op eventueel aanwezig erfgoed is normaliter beperkt, hierdoor blijven aanwezige relictten bewaard voor verder onderzoek.

-noodzakelijk: gelet op het feit dat de geplande werken een ingreep in de bodem impliceren tot op mogelijk archeologisch relevante diepte moet vooralsnog uitgegaan worden van een scenario waarbij in-situ bewaring onmogelijk is.

1.4.3 Vraagstelling en onderzoeksdoelen

Doel van het onderzoek door middel van haakse proefputten is een inschatting maken van eventueel aanwezig grondvast erfgoed. Van belang bij het proefsleuvenonderzoek is dat minstens volgende onderzoeksvragen beantwoord worden.

-wat zijn de waargenomen bodemhorizonten?

-in hoeverre is de bodemopbouw nog intact? Is er sprake van lokale verstoring?

-in welke mate kunnen zijn nog resten van een ouder wegdek aanwezig onder de huidige infrastructuur? Hoe zijn deze resten opgebouwd? Kan hiervoor een datering naar voor geschoven worden? Wat is de bewaringstoestand van archeologische resten?

-zijn er (nog) bodemsporen aanwezig? In welke mate zijn ze natuurlijk of antropogeen?

-op welke diepte bevinden eventueel aanwezige restanten zich? Is er sprake van meerdere ophogingspakketten? Kunnen hier meerdere gebruiksfasen in onderscheiden worden?

-zijn er aanwijzingen voor de aanwezigheid van randstructuren zoals greppels of verstevigende elementen?

-wat is de relatie tussen de bodem, het landschap en de archeologische waarnemingen?

-voor waardevolle vindplaats(en) die bedreigd worden door de geplande werkzaamheden: hoe kan deze bedreiging weggenomen of verminderd worden (m.a.w. is behoud in situ mogelijk)?

-voor bedreigde waardevolle vindplaatsen die niet in-situ bewaard kunnen blijven:

- ° wat is de ruimtelijke afbakening (in X, Y en Z coördinaten) van de zone(s) voor vervolgonderzoek?
- ° welke aspecten verdienen bijzondere aandacht?
- ° welke vraagstellingen zijn voor het vervolgonderzoek relevant?
- ° zijn er voor de beantwoording van de vraagstelling(en) natuurwetenschappelijke onderzoeken nodig? Zo ja, welke types staalnames zijn hiervoor noodzakelijk en in welke hoeveelheid?

1.4.4 Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem

Tot op heden werd reeds een bureauonderzoek uitgevoerd met betrekking tot de geplande rioleringswerken in Galmaarden. Hieruit kon een trefkans inzake resten van een ouder wegtracé afgeleid worden.

1.4.5 Onderzoeksstrategie, -methode en -technieken

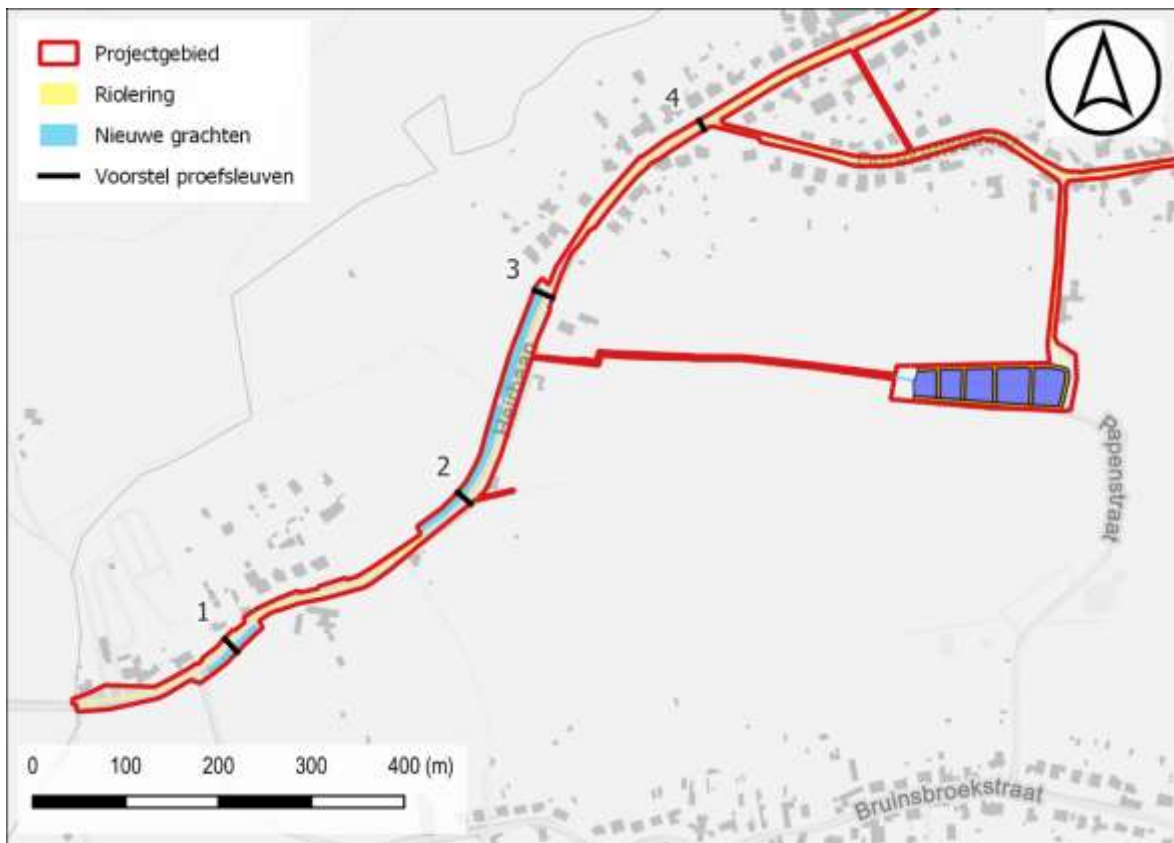
De meest geschikte onderzoeksmethode met betrekking tot het mogelijk oudere wegtracé is een onderzoek door middel van haakse proefputten op het verloop van de Heirbaan.

Dit onderzoek heeft in hoofdzaak profielregistratie als doel waardoor geen klassieke dekkingsgraad van 12,5% beoogd wordt.

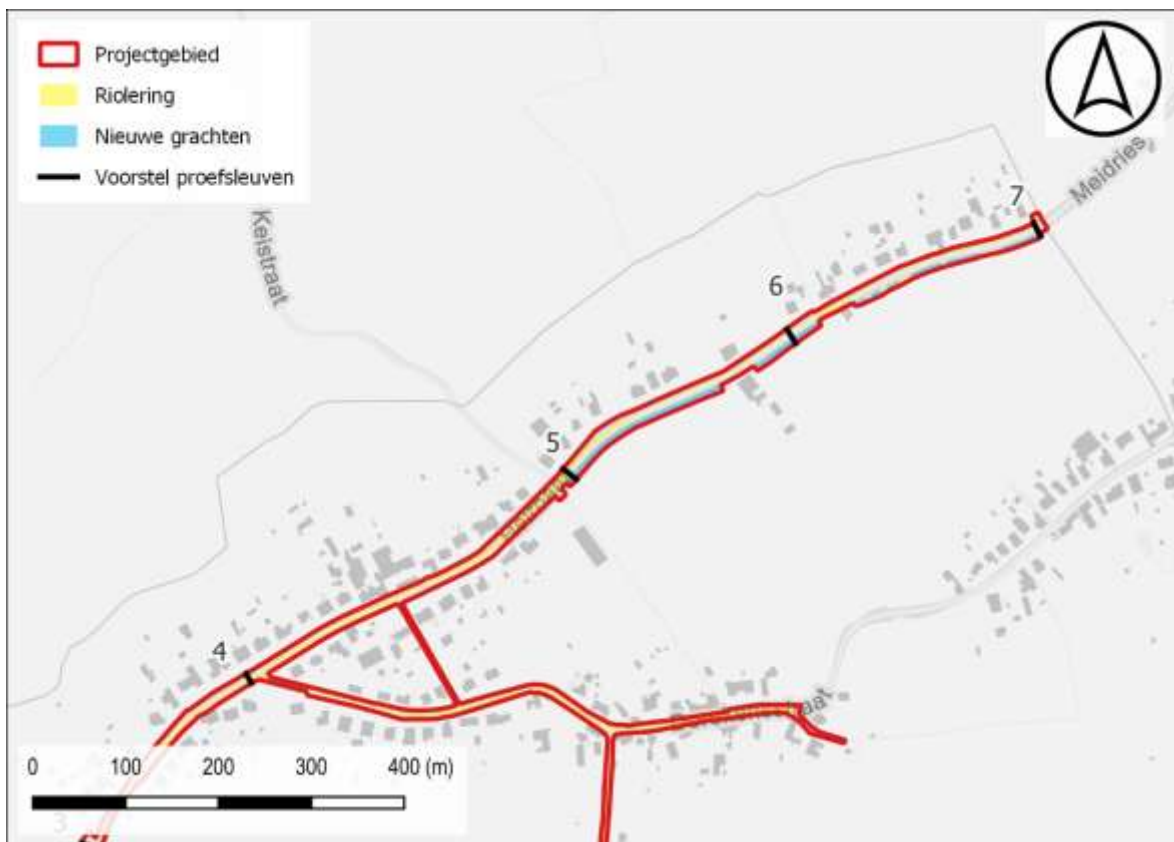
Verspreid langsheen het tracé worden 7 transecten ingeplant. Deze worden allen verspreid langsheen het tracé van de Heirbaan ingeplant in zones waar ook nieuwe langsgrachten worden gegraven zodat de transecten zo breed mogelijk gemaakt kunnen worden.

Het archeologisch onderzoek kan pas uitgevoerd worden eens de aanwezige verharding is verwijderd. Vanwege de logistieke uitdagingen en het specifieke karakter van archeologisch onderzoek binnen rioleringswerken wordt het archeologisch onderzoek ingepland in nauw overleg met de opdrachtgever en uitvoerder van de geplande ingrepen. Er worden ter hoogte van de geplande geen graafwerken uitgevoerd die niet overlegd zijn met de aangestelde archeoloog.

Vóór het onderzoek aanvangt bekomt de veldwerkleider de nodige leidingplannen. Deze plannen dienen continu aanwezig te zijn gedurende de uitvoering van het archeologisch veldwerk.

Figuur 6: Voorstel transecten westelijke helft t.a.v. de GRB-basiskaart (© geopunt)

Figuur 7: Voorstel transecten oostelijke helft t.a.v. de GRB-basiskaart (© geopunt).

Figuur 8: Detail transect 1 weergegeven op de meest recente luchtopname (Bron: Geopunt)

Figuur 9: Detail transect 2 weergegeven op de meest recente luchtopname (Bron: Geopunt)

Figuur 10: Detail transect 3 weergegeven op de meest recente luchtopname (Bron: Geopunt)

Figuur 11: Detail transect 4 weergegeven op de meest recente luchtopname (Bron: Geopunt)

Figuur 12: Detail transect 5 weergegeven op de meest recente luchtopname (Bron: Geopunt)

Figuur 13: Detail transect 6 weergegeven op de meest recente luchtopname (Bron: Geopunt)

Figuur 14: Detail transect 1 weergegeven op de meest recente luchtopname (Bron: Geopunt)

De haakse proefputten worden aangelegd tot op de moederbodem door een rupskraan met gladde bak. Deze graafmachine dient over voldoende vermogen te beschikken om een vlotte werking te garanderen. De minimale breedte van de kraanbak bedraagt 2 m. De proefsleuven worden laagsgewijs uitgegraven door de kraan, onder begeleiding van de veldwerkleider, tot op het archeologisch leesbaar niveau. Indien sprake is van meerdere sporenniveaus wordt pas gezakt naar het dieperliggende niveau indien het bovenliggende vrij is gemaakt van sporen. Vervolgens wordt de sleuf breder gemaakt aan de oppervlakte zodat de graafmachine voldoende ruimte heeft om een nieuwe sleuf aan te leggen op het diepere niveau. Indien de proefputten te diep zouden reiken wordt in trappen gewerkt om de veiligheid van het uitvoerend personeel zoveel mogelijk te garanderen.

Het doel van het onderzoek door middel van haakse proefputten is voornamelijk profielregistratie. Hiervan wordt minstens 1 lange zijde van elke put als profiel geregistreerd. Deze worden mede geïnterpreteerd door een aardkundige. Het vooronderzoek met ingreep in de bodem, zijnde veldwerk, verwerking en rapportage dienen te voldoen aan de bepalingen in de Code van Goede Praktijk.

1.4.6 Eventuele afwijkingen van de CGP

Voor de prospectie met ingreep in de bodem worden geen situaties verwacht waarin afgeweken zal moeten worden van de bepalingen in de Code van Goede Praktijk.

1.4.7 Noodzakelijke competenties van de uitvoerders

Het team bestaat minimaal uit:

- een veldwerkleider onder begeleiding van een erkend archeoloog, deze veldwerkleider voldoet aan de bepalingen in de Code van Goede Praktijk en heeft aantoonbare ervaring als leidinggevende bij proefsleuvenonderzoek in contexten met complexere verticale stratigrafie.

- een assistent-archeoloog voldoende aan de vereisten van de Code van Goede Praktijk.

- een aardkundige, deze aardkundige begeleidt de bodemkundige waarnemingen tijdens het proefputtenonderzoek.

Voor de rapportage wordt minstens de veldwerkleider ingezet onder toezicht van de erkende archeoloog. Conform de Code van Goede Praktijk artikel 9.3 ligt de beslissing tot natuurwetenschappelijke staalname bij de veldwerkleider. Dit in overleg met de aardkundige en het Agentschap Onroerend Erfgoed wanneer relevant. In de raamprijs wordt bij voorkeur een stelpost voorzien die kan aangesproken worden voor natuurwetenschappelijk onderzoek indien nodig. Voor de rapportage wordt minstens de veldwerkleider ingezet onder toezicht van de erkende archeoloog.

1.4.8 Vondsten

Conservatie en overdracht van het archeologisch ensemble gebeurt na afloop van het archeologisch vooronderzoek conform de artikels 5.2.1, 5.2.2 en 5.2.3 van het Onroerend Erfgoeddecreet. Vóór de start van het onderzoek worden door de erkende archeoloog en de initiatiefnemer duidelijke afspraken gemaakt met betrekking tot de overdracht van het archeologisch ensemble bij de eigenaar, het erkende onroerend erfgoeddepot of andere bewaarder van het archeologisch ensemble. Na het beëindigen van de verwerking en het opleveren van de eindrapportage vindt de overdracht van het opgravingsarchief plaats. Indien een vervolgonderzoek noodzakelijk blijkt, dient het opgravingsarchief integraal overgedragen te worden aan de uitvoerder van dit vervolgonderzoek.

1.5 Conclusie

De opdrachtgever plant wegenis- en rioleringswerken langs de Heirbaan in Galmaarden. Op basis van het toponiem kan vermoed worden dat deze weg terug gaat op een mogelijk veel oudere voorloper. Een onderzoek door middel van enkele haakse transecten wordt in dit geval als meest geschikte manier geacht om de aanwezigheid van oudere wegen te evalueren en de impact van de geplande werken hierop in te schatten.

BIBLIOGRAFIE

LITERATUUR

Niet van toepassing

KAARTMATERIAAL

Niet van toepassing

DIGITALE BRONNEN

www.geopunt.be

<https://dov.vlaanderen.be>

<https://inventaris.onroenderfgoed.be>

<https://cartesius.be>

<https://loket.onroenderfgoed.be>

BIJLAGE

FIGURENLIJST

Figuur 1: Situering projectgebied t.a.v. GRB-basiskaart (© geopunt).....	4
Figuur 2: Situering projectgebied t.a.v. GRB-basiskaart (© geopunt).....	4
Figuur 3: Situering projectgebied t.a.v. GRB-basiskaart (© geopunt).....	5
Figuur 4: Situering projectgebied t.a.v. GRB-basiskaart (© geopunt).....	5
Figuur 5: Situering projectgebied t.a.v. GRB-basiskaart (© geopunt).....	6
Figuur 6: Voorstel transecten westelijke helft t.a.v. de GRB-basiskaart (© geopunt).....	12
Figuur 7: Voorstel transecten oostelijke helft t.a.v. de GRB-basiskaart (© geopunt).	12
Figuur 8: Detail transect 1 weergegeven op de meest recente luchtopname (Bron: Geopunt)	13
Figuur 9: Detail transect 2 weergegeven op de meest recente luchtopname (Bron: Geopunt)	13
Figuur 10: Detail transect 3 weergegeven op de meest recente luchtopname (Bron: Geopunt)	14
Figuur 11: Detail transect 4 weergegeven op de meest recente luchtopname (Bron: Geopunt)	14
Figuur 12: Detail transect 5 weergegeven op de meest recente luchtopname (Bron: Geopunt)	15
Figuur 13: Detail transect 6 weergegeven op de meest recente luchtopname (Bron: Geopunt)	15
Figuur 14: Detail transect 1 weergegeven op de meest recente luchtopname (Bron: Geopunt)	16

